

NADEŽDA LAZDA

„Dzīve kā uz nedrošas laipas” - tā par sevi saka Nadežda Lazda. Kaut arī ikdienas gaitās viņa ir aizņemta ar darbu, Nadeždai arvien vēl uzrakstās kāds dzejolis. Tie saceroties paši, īsos starplaikos starp padarāmajiem darbiem, pēc tam vienīgi jāuzliek uz papīra.

Viņas dzejoļi ir caurausti ar lauku sievietes dzīves uztveres elpu, papildīti patiesiem, reizēm ļoti smagiem emocionāliem pārdzīvojumiem.

Nadežda Lazda dzimusi 1951.gadā kalnainajā Šķilbēnu pagastā.

No 1976. gada septembra viņas gaitas rit Rankas pagasta Rēveļos. 1969. gadā viņa iegūst grāmatveža diplomu un joprojām ir uzticīga savai profesijai.

Dzejoļī „Ceļš vairs nav palicis garš” Nadežda raksta:

*Dzīvei es atvadas māju,
Kaut gan gribas vēl stādīt un sēt,
Dzirdēt virs galvas cīruļa dziesmu,
Ievziedu smaržā vēl slīgt.
Bet sirds mana jūt,
Ka ceļš vairs nav palicis garš.
Un jācenšas dzīvot un strādāt, un strādāt,
Šo neilgo laiku, kas atvēlēts man.
Lai nebūtu tukšs,
Lai nebūtu veltīgs šis ceļš.*